

Torna la Crida?

Emmirallades per les mobilitzacions que des de l'any passat s'estan fent al País Valencià i les Illes Balears, diverses entitats del Principat promouen una recuperació de la mobilització lingüística. La difunta Crida a la Solidaritat ressuscita...

El passat 23 d'abril, diada de Sant Jordi, un grup de joves s'enfilava al terrat del Palau de Justícia de Barcelona i desplegaven dues pancartes reivindicant l'ús del català en el món de la justícia. Els joves havien preparat l'acció minuciosament, durant setmanes, i abans de realitzar-la havien entrat al palau tres vegades, per evitar que el dia de Sant Jordi no fallés res. Ni la Guàrdia Civil ni els Mossos d'Esquadra es van adonar de l'acció fins que ja era feta.

L'acció tenia tots els ingredients necessaris per recordar aquelles que a mitjan dels anys vuitanta van convertir en cèlebre la Crida a la Solidaritat: la sorpresa, l'espectacularitat i el caràcter reivindicatiu. Els protagonistes, però, no hi tenien res a veure. Qui hi havia dalt del terrat del palau del passeig Lluís Companys eren set joves activistes de la Plataforma per la Llengua, una entitat relativament recent però amb un considerable currículum a les espatlles.

No és la primera vegada que actuen. Els mateixos, se'ls ha pogut veure disfressats d'indis davant el cinema on s'estrenava la pel·lícula *Pocahontas*, protestant per la negativa de la distribuïdora a comercialitzar-ne una versió en català, com així havia estat en altres produccions de la factoria Disney. I amb èxit de taquilla. Mesos abans ja havien omplert la Plaça de Catalunya de Barcelona de llaunes de Coca-Cola per exigir a aquesta multinacional que etiqueti en català com ho fa amb altres idiomes del món, amb menys parlants que el nostre.

Són hereus, doncs, de la imagnació de la Crida, i pretenen sacsejar una vegada més l'endormiscada consciència lingüística dels principatins. Després de les mobilitzacions multitudinàries que des de fa més d'un any promou el Bloc de Progrés Jaume I al País Valencià, i les que promou l'Obra Cultural Balear a les Illes, en cercles nacionalistes del Principat va prenent cos la idea de la necessitat de crear una nova entitat o moviment que canalitzi la reivin-

tats, encapçalades pel Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i Nacionals (CIEMEN), que també el dia de Sant Jordi va fer públic un manifest titulat "Per un moviment cívic en defensa de la plena normalització de l'ús social de la llengua catalana".

Les entitats signants d'aquest manifest consideren que l'actual situació d'estancament de la normalització lingüística fa "urgent reorganitzar-nos des de la societat civil" per impulsar un moviment cívic integrat per entitats "decidides a convertir-se en grup de pressió per tal que els projectes de fer una nova llei de normalització lingüística siguin desbloquejats i millorats".

El diagnòstic que fan les entitats signants és gairebé idèntic al que fa la Plataforma en el seu manifest per la llengua "Volem viure plenament en català", que va ser presentat en un acte públic celebrat a la Universitat Pompeu Fabra la vigília de Sant Jordi. Després de constatar el retrocés de l'ús del català, el manifest de la Plataforma proposa "revisar els antics objectius polítics del procés de normalització lingüística" i modificar l'actual marc legal del Principat. El manifest fa referència també a les polítiques "agressivament adverses" a la llengua que s'utilitza al País Valencià i recorda que mentre la unitat del català no tingui "garanties polítiques en el marc jurídic actual, difícilment es pot donar per acabada la militància lingüística en aquest punt". A l'acte de presentació van intervenir l'ex-porta-

dicació lingüística o nacional des del terreny estricte de la societat civil. Ningú no s'atreveix a dir en veu alta que cal una nova Crida a la Solidaritat, perquè son "nous temps", però des de diversos sectors s'impulsen iniciatives que en alguns casos mantenen força similituds. En aquest intent de recuperar la mobilització cívica no hi ha només la Plataforma per la Llengua. L'herència de la Crida també la disputa un grup d'enti-

veu de la Crida, Jordi Sànchez, el sociòleg Salvador Cardús, la senadora eivissenca Pilar Costa, l'escriptor Paco Candel i un representant de CCOO, Santi Campo.

Malgrat la coincidència cronològica i la similitud temàtica de les dues iniciatives, entre l'una i l'altra no hi ha, almenys de moment, cap vas comunicant. L'única coincidència és que hi ha entitats que s'adhereixen a l'acte de la Plataforma que també signen el manifest impulsat pel CIEMEN. La Plataforma és una entitat creada a partir de la coordinació sorgida del treball en comú de cinc entitats: tres de cíviques, l'Esbarzer, el Bloc d'Estudiants Independentistes (BEI) i Cultura Cat, i dues de polítiques, la JNC i les JERC. El manifest a favor d'un moviment cívic, que fins ara ha rebut el suport d'una cinquantena d'entitats de tot tipus, tant cíviques, com polítiques, l'impulsen, entre d'altres, Aureli Argemí, secretari general del CIEMEN, i Carles Riera, exportaveu de la Crida a la Solidaritat. Ambdós van presidir la primera reunió d'aquesta iniciativa, que es va celebrar a l'Ateneu Barcelonès a principi del mes d'abril. La segona reunió es va fer al CIEMEN.

Els objectius d'una i altra iniciativa semblen els mateixos: aglutinar el màxim d'esforços per fer accions a favor de la normalització lingüística. Aureli Argemí, secretari general del CIEMEN, considera "normal" que sorgeixin iniciatives diverses en favor de la llengua, però creu que caldria coordinar-se per "no fer una repetició del mateix". En aquesta línia, assegura que s'ha ofert a la Plataforma per la Llengua integrar-se en el moviment, però que de moment no ha rebut resposta: "sembla que no han entès el que volíem i no hem tingut la correspondència que esperàvem".

Per la seva banda, La Plataforma per la Llengua valora "molt positivament" l'altra iniciativa, perquè demostra que "alguna cosa es comença a moure en el camp de la llengua", però els seus responsables remarquen el "dife-

rent tarannà" que hi ha en el funcionament de les dues iniciatives. Des de la Plataforma es justifica aquesta manca de coordinació assegurant que "ens vam assabentar de l'altre manifest quan nosaltres ja teníem redactat el nostre i convocat l'acte de la vigília de Sant Jordi".

L'herència. El punt de coincidència d'uns i d'altres és que l'herència de la Crida no és assumible en l'actualitat. Guillem Carbonell, portaveu de la Plataforma, defensa la Crida com a referent organitzatiu, "com també ho són per a nosaltres el Bloc de

**En cercles
nacionalistes del
Principat, pren cos
la idea de la
necessitat de
crear una nova
entitat
reivindicativa.**

Progrés Jaume I o els Joves per la Llengua de Mallorca". Però matisa: "estem en un moment diferent" i "nosaltres ens volem limitar només al tema lingüístic, sense entrar en altres terrenys on entrava la Crida".

Tampoc Aureli Argemí creu que sigui apropiat parlar de resurreccions de la Crida. "Si el PP hagués tret majoria absoluta potser sí que hauríem d'haver refet la Crida, però amb l'actual conjuntura, només volem coordinar un grup d'entitats per fer un programa comú".

La coordinació entre les dues iniciatives no serà fàcil. El responsable del CIEMEN destacava que la seva proposta només va dirigida a entitats culturals i rebutjava la incorporació d'organitzacions polítiques, com les que participen a la Plataforma. En canvi, des de la Plataforma es

**i jo, no puc parlar
en català?**

Plataforma per la Llengua

desconfia de les intencions d'alguns dels promotors del manifest de les entitats, al qui atribueixen una intencionalitat política que va més enllà de la simple mobilització cívica per la llengua.

Pere Martí

El passat 23 d'abril, activistes de la Plataforma per la Llengua van desplegar dues pancartes exigint la justícia en català a la façana del Palau de Justícia de Barcelona. Aquesta entitat ja havia fet altres actuacions en favor del català, com la de la pel·lícula *Pocahontas*.